

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136, משן למברקים: "עולמופרט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שוהם בע"מ, ת"א, טל. 62239. המערכת איננה אחראית עבור תוכן הדיונים, כולל סיועו המספקות התחברות הכותבת "רו"ח לצרכי "רו"ח לנסות" וכלי החוכמה ונשירותי עיתוני החוכמה. ההפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב, רחוב אהרן 24, טלפון 5673; 67967. ההפצה: בית-הדוד (בחדר) טלפון 67967.

העורך הראשי: אורי אנברי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: רוב איתן, אורי סלע
עורך כתיוב: סילבי קשה
הכתב הראשי: שרגא הרניץ
חברי המערכת: ישראל ביבר, ניצה גבי, שיינע גלור, לילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוג'י זורה, אברהם חמוסין, אוסטר סאובר, משה לטם, אביבה ססו, עוס קינו, שלמה קרו, אלי תבור.
הציר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברוטר אריה אריאל אריה קרו

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.6 י"ב י"ב

חר מדברי גנואמים. כך קרה לי בכינוס ה"יהודיהערי, שהתקיים לפני שבועיים ב"חיפה, למרות שגם אני דיברתי מן הבמה (ואולי בגלל זה). כמה דקות לפני פתיחת הכינוס ישבתי באולם והקשבתי לשיחות. הגה אחת מהן, המשווה: אשה כבת 25 ממשק הראל, כיום ירושלמית, ובנה, יפתח, בן 4 וחצי. ובכן:

"אמא, מה יהיה פה?"
"אתה רואה את האנשים האלה על ה"במה? זה יספרו לנו דברים חשובים."
"אוי, זה בדיוק כמו שראינו בתיאטרון בבות, נכון?"
"בערך."
"אז למה הם יושבים ככה?" (כלומר: מ"דוע יושבים הגנואמים-לעתידי על הבמה כ"שפניהם אל הקהל, וגבם אל הרקע המצו"י"ר שמאחורי הבמה?)
"מפני שהם רוצים לראות אותנו, ואנח"נו רוצים לראות אותם."
"מה, גם אנחנו נדבר?"
"לא, אנחנו רק נשמע."
"המסקה."
"אמא, מי עשה את הכינוס הזה?"
"האנשים שעל הבמה."
"טוב, אבל איזה חבר?"
"כל מיני חברים, יהודים וערבים."
"על מה הם ידברו?"
"הם יגידו שצריכים לעשות שלום. אתה זוכר שגם אתה אמרת שצריכים לעשות שלום?"
"אבל הערבים (באולם) הם ערבים שלנו?"
"כן, אבל ישמעו את זה גם הערבים האחרים."
"אז איך המצרים ישמעו מה דיברו פה?"
"הם ישמעו ברדיו."
"ואם הם לא ירצו לעשות שלום?"
"אז יהיה רע מאד."
"הקהל: "שששש... שששש... שקט!"
"אמא, בואי גלר!"
דומי ששם גואם אינו יכול למצות גר"ש בצורה קצרה יותר.

... עם הנחשו, נובר גם התיאבון. היום נפסיק את התחבורה ברחוב זה, מתר ידרשו להפסיקה בכל העיר. ומה יהיה מתרתיים? נחמן בק, צה"ל

ההגיון אתנו, החופשים. הגרע עם נטוריו קרא והאמת — רק אלוהים יודע... יעקב הורוביץ, תל-אביב

... אם אמת שתיים ולא אתה, הרי ה"ראשונה עם הכנענים והשניה עם נטוריו קרא. ורק אם נהיה רחבי לב, נוכל להכי ליל גם את הציונות כאמת שלישית. אולם אז אין כבר גבול לאמיתויות השונות. א. סהורל, תל-אביב

מדוע לא הספיק צלמכם להנציח את מה"ז של הרבעת 30 מכות במסלול על-ידי חמשה שוטרי מדינת ישראל, שישבו על רגלי וידו של הבחור המסכן ברחוב כי ירושלים — בחור אשר כל הסאו היה שמחה נגד הילול שבת בפרוסיה בעיר הקודש? א. בנרחה, תל-אביב

מכאן מאמריכם מתברר שאתם בעד השי"ת לכותה של ישראל בפרשת השמי, כמו ש"לכל תנועה או רעיון קיימת היסטוריה, כן בוודאי לרעיון ההשתלבות. אם כן, תואילו גם לספר על תולדות רעיון ההשתלבות. ה"נושאים האלה הם המעניינים ביותר מכל הכתוב בעתונכם.

ברשימה "אל הוואצ" (העולם הזה 981) הבאתם שני פתרונות, בהם היתה יכולה ישראל להשתמש כדי להגיע סוף סוף ל"שלום עם המצרים. הדרך הראשונה — שי"צות צבא ער הוואצ והכתבת הנאים ל"עבר אלנאצר — מובנת לי. הדרך השניה — תוכנית השלום — אינה מובנת לי. יעקב בק, חצרים

העולם הזה יקדיש בקרוב סידרה לברור הדרכים לכיבוש השלום.

מה יקרה?
התחזית האימנית והמבעיתה ביותר מ"התצפית לשנת תשי"ז" (העולם הזה 981).

יו. הרי שאני מתחנן בפני האל שיתן לו עוד 70 שנה בשלמו!
אלהיו פישר, חדרה

על הרם ועל האדמה
הגרע ברמת-הרצל (העולם הזה 989) הוכיח סופית כי אנו חייבים לנקום בצעדים דרס"טים נגד הירדן, כי כל עוד יהיו כפרינו גלויים לעיני ג'ונורים מסורפים, ילחץ אחד מהם על ההדק. אולם אם יפריד בינינו נו קו ברור וסוגר, כמו עסק הירדן, לא תהיה אפשרות כזו. ולראיה: בנבול מצרים, לא קורים מקרים כאלה. שם קורים רק אינ"צונטים צבאיים מתוכננים ועל מאורעות כאלה, אפשר להגיב בפעולות צבאיות שי"למרו את האויב לקט.

דויד רון, עפולה

אני לא מבין מה כל ההתלהבות הזאת מהתמנות של התפרית! אין אף אחת מהן שצולמה תחת אש כמש"ש ביום תמונה לא רואים אנשים נסים, או אחוזי כהלה, כי אם רק מפלים בפצועים. והמפול בפצו"ע, עים, כידוע, בא רק לאחר חלף הסכנה יאיר קרן, ירושלים

כמה סמלי הדבר... במקום זה חיו אבו"ינינו לפני מאות דורות. זה המיישבים כשש אותנו בזיעת אפו. הלוחמים אחונו בו בימי מלחמת העצמאות והורו את ארמנו ברסס. אך בואת לא תמה פרשת הקרבה, הקושרת אדם לארפתו. גם בימי "שלום" השקה הנוול האדמדם את רגביה החור"מים...

גורית בלומנטל, הרצליה

... נו, ומה אומר המצפון הבינלאומי? היכן נינווי מועצת הבסות, המודעות מכל"ס מפרה שחילול ישראל מגיבים בהתקפת ננד"עזי רובין, באר-שבע

ההגיון הצדק והאמת
הכתבה על בעיית התחבורה בשבתות (העיר"ל הזה 988) היא סתם התחסרות. הרי אדם יודעים טוב מאד כי אין שום מקום לפשרות, כשמדד אחד עומדים אנשים המ"י נישים את עצמם נפגעים בקורש קודשיתם, ואילו מולם מתייצבים אנשים נאורים, ש"אינם רוצים להיכנע לכפיה ברוטאלית. שמעון מרץ, תל-אביב

הזמנה לדיקרב
אבקשכם להדפיס את המכתב הנלוו הזה ב"אלוף-משנה שמואל סוחר. לקחתי הרבה זמן לחשוב עליו, ולכסוף ההלמתי לפרסם אותו:

אני, חיים גלור, הדרד של שיינע גלור, מונה אליר בשאלה ואבקש תשובה עליה. נניח שזוג חי הרבה זמן וחד והאשה מבשלת האוכל הכי טוב בארץ. ובמקרה, נשרף פעם האוכל. אז כבר עושים ש"ש? זה שנים ששיינע מכניס גולים ומשחק טוב מאד. ופעם אחת קרה לו ספרה שלא הלך לו. אז יתפס לו השריד של הרגל? אולי ככה לו ש"ש? יש כל מיני סיבות לבוארם. סוף סוף, הוא בו אדם, לא מלאך. אם כן, אתה העלכת את כל משפחת גלור — ובעיקר אותי — בגלל מה שאמרת על שיינע אחרי ששחק עם הרוסים. הנני מאז ומתמיד ראש הספורט של ה"משפחה. על כן, אני מתכבד להזמין אותך להתמודדות בכל מיני ספורט: כדורגל, ריי צה, שחיה, מרוץ אופנועים, ריקודים וגם שירה. וגם כל מיני אקרוביטיקה: מתח, פס"בילים, האבקות, בוסק וגם עמידת ידיים. לדיעתך, אני בו 53.

חיים גלור, תל-אביב

הזמנה לקיבוץ
שמתי לב למכתב-שאלה של חבר מנבעתי ברנר, בעיקבות הצגת "בו האחרת" (העולם הזה 986). הרשוני לענות לחבר זה: "שמתי מאד על שנהגית מההצגה, בו האחרת" בעין המפרץ והנה, למען לא תור עם הנאתך ושמתחי על כך — כמה עובדות לדיעתך. הכנת מפעל מעין זה בקיבוץ אי"גם מצריכה שנה כי אר מחציתה לערד, בני"ל חיבור המזוה. ואם משתתפים בחיבור מסיקים אחרים, מצטמצם בהם זמן ההכנה לשלושה-ארבעה רשמים, אשר רק באחרון מהם, עומד המשק על הראש. וחרי היה בידך לברוק את העובדות האלה בביתך אתה, שם הצננו לפני זמן כל כך רב את "אחי ניוברי התהילה", במתכונת רומה ל"ו של "בו האחרת" ואם אמנם כדאי ה"מאמץ — אנא שאל את חבריך בנבעתי ברנר, או את אנשי עין המפרץ, או את המש וחצי רבבות הצופים אשר ביקרו ב"שתי ההצגות הללו. טוב?

שלומית בת-דורי, מסמרה-העמק

חיה הררית וסרג' ראג'יאני
... עם הנחשו, נובר גם התיאבון. היום נפסיק את התחבורה ברחוב זה, מתר ידרשו להפסיקה בכל העיר. ומה יהיה מתרתיים? נחמן בק, צה"ל

ההגיון אתנו, החופשים. הגרע עם נטוריו קרא והאמת — רק אלוהים יודע... יעקב הורוביץ, תל-אביב

... אם אמת שתיים ולא אתה, הרי ה"ראשונה עם הכנענים והשניה עם נטוריו קרא. ורק אם נהיה רחבי לב, נוכל להכי ליל גם את הציונות כאמת שלישית. אולם אז אין כבר גבול לאמיתויות השונות. א. סהורל, תל-אביב

מדוע לא הספיק צלמכם להנציח את מה"ז של הרבעת 30 מכות במסלול על-ידי חמשה שוטרי מדינת ישראל, שישבו על רגלי וידו של הבחור המסכן ברחוב כי ירושלים — בחור אשר כל הסאו היה שמחה נגד הילול שבת בפרוסיה בעיר הקודש? א. בנרחה, תל-אביב

מכאן מאמריכם מתברר שאתם בעד השי"ת לכותה של ישראל בפרשת השמי, כמו ש"לכל תנועה או רעיון קיימת היסטוריה, כן בוודאי לרעיון ההשתלבות. אם כן, תואילו גם לספר על תולדות רעיון ההשתלבות. ה"נושאים האלה הם המעניינים ביותר מכל הכתוב בעתונכם.

ברשימה "אל הוואצ" (העולם הזה 981) הבאתם שני פתרונות, בהם היתה יכולה ישראל להשתמש כדי להגיע סוף סוף ל"שלום עם המצרים. הדרך הראשונה — שי"צות צבא ער הוואצ והכתבת הנאים ל"עבר אלנאצר — מובנת לי. הדרך השניה — תוכנית השלום — אינה מובנת לי. יעקב בק, חצרים

העולם הזה יקדיש בקרוב סידרה לברור הדרכים לכיבוש השלום.

מה יקרה?
התחזית האימנית והמבעיתה ביותר מ"התצפית לשנת תשי"ז" (העולם הזה 981).

היא זו שרויים ד. אייזנהאור ייבחר מחדש לנשיאות ארצות-הברית. איש זה, שאר חבר יועציו האמרישמיים ברם, ימשיכו ל"הדק את עניבת החנק, אשר סמילא מהודקת סכיב צוארנו... יצחק י. הללי, ירושלים

היות ואף אני עצמי מנהל מעין תצפיות פרטיות, הרשו לי להעיר כמה דברים: א) סביבנו ייבחר לנשיא. ב) הוא יקבל את קור"לות היהודים, בין השאר. ג) אני מסכים בענין הפידיאיון. עוד בתקופת-ההתקפות ה"קודמת של רוצחי ילדים אלה, האמנתי כי לא ירחק היום בו יגיעו מסתננים מדרום, לתל-אביב; מצפון, לחפה; וממזרח, עד חוף הים. או, לדעתך, לא יהיה מנוס מפני מלחמה!

ב. ד., תל-אביב

הזמנה לדיקרב
אבקשכם להדפיס את המכתב הנלוו הזה ב"אלוף-משנה שמואל סוחר. לקחתי הרבה זמן לחשוב עליו, ולכסוף ההלמתי לפרסם אותו:

אני, חיים גלור, הדרד של שיינע גלור, מונה אליר בשאלה ואבקש תשובה עליה. נניח שזוג חי הרבה זמן וחד והאשה מבשלת האוכל הכי טוב בארץ. ובמקרה, נשרף פעם האוכל. אז כבר עושים ש"ש? זה שנים ששיינע מכניס גולים ומשחק טוב מאד. ופעם אחת קרה לו ספרה שלא הלך לו. אז יתפס לו השריד של הרגל? אולי ככה לו ש"ש? יש כל מיני סיבות לבוארם. סוף סוף, הוא בו אדם, לא מלאך. אם כן, אתה העלכת את כל משפחת גלור — ובעיקר אותי — בגלל מה שאמרת על שיינע אחרי ששחק עם הרוסים. הנני מאז ומתמיד ראש הספורט של ה"משפחה. על כן, אני מתכבד להזמין אותך להתמודדות בכל מיני ספורט: כדורגל, ריי צה, שחיה, מרוץ אופנועים, ריקודים וגם שירה. וגם כל מיני אקרוביטיקה: מתח, פס"בילים, האבקות, בוסק וגם עמידת ידיים. לדיעתך, אני בו 53.

חיים גלור, תל-אביב

הצגה בקיבוץ
שמתי לב למכתב-שאלה של חבר מנבעתי ברנר, בעיקבות הצגת "בו האחרת" (העולם הזה 986). הרשוני לענות לחבר זה: "שמתי מאד על שנהגית מההצגה, בו האחרת" בעין המפרץ והנה, למען לא תור עם הנאתך ושמתחי על כך — כמה עובדות לדיעתך. הכנת מפעל מעין זה בקיבוץ אי"גם מצריכה שנה כי אר מחציתה לערד, בני"ל חיבור המזוה. ואם משתתפים בחיבור מסיקים אחרים, מצטמצם בהם זמן ההכנה לשלושה-ארבעה רשמים, אשר רק באחרון מהם, עומד המשק על הראש. וחרי היה בידך לברוק את העובדות האלה בביתך אתה, שם הצננו לפני זמן כל כך רב את "אחי ניוברי התהילה", במתכונת רומה ל"ו של "בו האחרת" ואם אמנם כדאי ה"מאמץ — אנא שאל את חבריך בנבעתי ברנר, או את אנשי עין המפרץ, או את המש וחצי רבבות הצופים אשר ביקרו ב"שתי ההצגות הללו. טוב?

שלומית בת-דורי, מסמרה-העמק

אותם הרגעים
במדור "אנשים" (העולם הזה 987) פיר-ספתם תמונה של חיה הררית מתנשקת עם השחקן האיטלקי סרג' רג'יאני, בסרטם ה"חדש "ניבורת היום". אבל משום מה, ב"תמונה זו רואים רק את פניו של רג'יאני. מעניין לדעת כיצד נראתה חיה באתו רגע חיה נעמק, חזפה

חיה הררית באותו רגע וברגעים אחרים של גיבורת היום, ראה עמוד זה ועמודים 11-10.

ר"ש מרחוק
... אני מצרף את מיטב איחולי שחמ"שיכו בדרכם ותצליחו לעזור למדינת ישראל ל"הכות שרשים.

ברנרד ריגלר, המילטון, קנדה

הקורא צ. ז. מתבקש להתקשר עם המערכת בהקדם.

אכתב השבוע
ישראל החדשה
כידוע, הסיבה העיקרית לאי-הסכמת עמי ערב לשלום עם ישראל היא החשש מן ריבוי האוכלוסיה ביש"ר — תחת עליה גדולה — יאלץ את המדינה להפשי ררכים להתפשטות.

הפתרון: עמי העולם, באמצעות א"מ, יקצו חבל-ארץ אוטונומי ב"אחד מחלקי העולם, שיהיה תחת שלטון ישראלי. אף המקום הזה, ואילו כלבר, יופנו להבא כל הער"לים המבקשים להגר לשטח ישראל-ה"מבושנה" הורה תיקרא ישראל ה"חדשה והיא תינתן לישראל על-ידי אומות העולם ששני מעמים: כדי לשמור על השלום והשקט במרחב מבלי שאחד מהעמים יאלץ לעשות ויתורים פריטוריאליים לשני, ו"כדי לצפות את עם ישראל על-הככל שנגרם לו בכל הדורות על-ידי עמי העולם.

מסורת זאת תכבל ישראל על עצמה להנביל את העליה לארץ, תוך הסכך על מפרדה, עם יתר עמי המרחב... הדבר יתן לישראל הר"גשת במחון ממשית ויאפשר לה לפרק את צבאה, מתוך ידיעה כי איננה בודדה וכי ישנה מוכנה לי"הודית-ישראלית חזקה, המוכנה סבלה עת לחוש לעזרתה,

שמעון גמרי, תל-אביב